

Geen Vermeer, ook geen Van Meegeren?

Nieuwe theorie over „De Emmausgangers”

In het strijdrumoer om „De Emmausgangers” heeft zich een nieuwe stem doen horen. Tot nu toe zijn er twee partijen aan het woord geweest: de ene houdt vol, dat het schilderij tot het oeuvre van Johannes Vermeer behoort en de andere is ervan overtuigd, dat de geruchtmakende beweringen van Han van Meegeren op waarheid berusten. Een Rotterdamse kunsthandelaar, die in zijn vak vergrijsd is en wiens deskundigheid ook een officiële erkenning verkregen heeft (hij is adviseur van de stichting Nederlands Kunstbezit) verklaart ons echter, dat „De Emmausgangers” noch een Vermeer, noch een oorspronkelijke Van Meegeren is. Naar zijn stellig oordeel heeft men hier te doen met het werk van een onbekenden zeventiende-eeuwsen schilder, dat in de geest van Vermeer bijgeschilderd is, hetzij door Han van Meegeren, hetzij door een anderen zwendelaar.

Onze zegsman wil zijn naam niet in de krant hebben om het verwijt te ontgaan, dat hij reclame maakt. Hij is echter gaarne bereid zijn mening ten overstaan van welke experts ook toe te lichten. Dat hij reeds jaren vóórdat Van Meegeren zijn „bekentenis” deed een afwijkend oordeel over „De Emmausgangers” te kennen gegeven heeft, kan hij bewijzen, omdat de mensen, met wie hij over de kwestie sprak, zich zijn woorden nog heel goed herinneren.

„Op de Vermeer-tentoonstelling in 1938 heb ik dadelijk gezegd, dat „De Emmausgangers” geen Vermeer was”, vertelde hij ons. „Het is een mooi schilderij en het is ook wel degelijk zeventiende-eeuws, dat blijkt alleen al uit het craquelé. Men kan het

craquelé heel bedrieglijk namaken, maar toch nooit zo, dat het bedrog voor een kenner verborgen blijft. Maar een Vermeer is het niet. Men heeft het werk „gedraaid”, zoals dat met een vakterm heet. De details en de kleuren zijn in de geest van Vermeer bijgewerkt. Dat is niet onverdienstelijk gedaan, maar als men het eens rustig vergelijkt met „Het Melkmeisje” of „Het Straatje”, ziet men het verschil met een echten Vermeer.

Met reproducties van „De Emmausgangers” en van Vermeers, aan welke echtheid niemand twijfelt, heeft deze kenner zijn betoog verduidelijkt. Hij zou hegraag met „De Emmausgangers” in het museum hebben gedaan, maar de directie van Boymans houdt het schilderij voorlopig nog achter slot en grendel. Wij moeten ons in dit geding uiteraard onbevoegd verklaren, doch meenden er goed aan te doen ook dit nieuwe geluid weer te geven.

Men spreekt over

Hetze

Meer en meer vervalt De Waarheid in methoden, die slechts vergeleken kunnen worden met die, waarvan Volk en Vaderland zich voorheen bediende. Als het gaat om het voeren van de een of andere actie, verliest het blad de journalistieke plicht der zorgvuldigheid uit het oog en laat zijn gevoel voor verantwoordelijkheid varen.

Voor den Haarlemse politierechter hebben dertien distributie-ambtenaren uit Zaandam terecht gestaan wegens het stellen van distributiesbescheiden. Zij zijn veroordeeld tot lichte straffen. En „De Waarheid” barst verontwaardigd uit: „Tijdens de bezetting was degene, die bonkaarten voor onderduikers en

illegale strijd niseerde”, Nu eenmaal heid herover hij naar de denbank en naar de cel val wordt d baar gemaact actie tegen laten van „De kleine wil men lo grote zijn niet veroord de eerste st illegaliteit als gewon naar de g

Wie over is ingelicht waarom zou held niet kunnen zijn dat er bij schap van bonnendieve die voor ill einden ges hebben, ma zijn bewijze de openba voor de d